

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ การสนับสนุนทางสังคมกับสุขภาพจิตของข้าราชการบำนาญ ไม่จำกัดอาชีพที่เคยรับราชการ ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้าราชการบำนาญที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 193 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมีการดำเนินการดังนี้

1. คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามาเน่ (Yamane, 1974) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad n &= \frac{N}{1+N(e)^2} \\ n &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{จำนวนประชากร} \\ e &= \text{ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ } .05 \end{aligned}$$

เมื่อแทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{193}{1 + 193(.05)^2} \\ &= 130 \end{aligned}$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 130 คน

2. ผู้วิจัยทำบัญชีรายชื่อประชากรโดยให้หมายเลขหน้ารายชื่อประชากรทั้งหมด แล้วสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยการจับฉลากหมายเลขให้ครบ 130 ราย จากนั้นนำหมายเลขในฉลาก ไปเทียบกับบัญชีรายชื่อของประชากรที่ผู้วิจัยทำขึ้นตามหมายเลขที่กำหนด

3.3 ตัวแปรที่ทำการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

1. การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ ได้แก่ การเตรียมตัวด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและเศรษฐกิจ

2. การสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ การตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์ การตอบสนองความต้องการด้านการได้รับการยอมรับ ยกย่องและมีผู้เห็นคุณค่า การตอบสนองในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร และการได้รับการช่วยเหลือด้านเงินทอง สิ่งของ แรงงาน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ สุขภาพจิต

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 4 ส่วน เพื่อให้ได้ข้อมูลตามต้องการดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของข้าราชการบำนาญ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพหลังเกษียณ รายได้พิเศษที่ได้รับจากอาชีพหลังเกษียณ รายได้จากเงินบำนาญ สถานะการเงินปัจจุบัน สถานะสุขภาพปัจจุบัน สมาชิกที่อาศัยร่วมอยู่ในครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบวัดการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ ซึ่งเป็นแบบวัดที่ตามพวรณ์ แซ่มซ้อย (2536) สร้างขึ้น มี 4 ด้าน คือ

ก. การเตรียมตัวก่อนเกษียณด้านร่างกาย	5 ข้อ
ข. การเตรียมตัวก่อนเกษียณด้านจิตใจ	4 ข้อ
ค. การเตรียมตัวก่อนเกษียณด้านสังคม	4 ข้อ

ง. การเตรียมตัวก่อนเกษียณด้านเศรษฐกิจ

4 ข้อ

ลักษณะของแบบวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ประกอบด้วย
ข้อคำถามทั้งทางบวกและลบ จำนวน 17 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวก 16 ข้อคือ
ข้อที่ 1-9 และข้อที่ 11-17 ส่วนข้อคำถามทางลบมี 1 ข้อ คือข้อที่ 10 ซึ่งมี
เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อคำถามที่มีความหมายในทางบวก

- 4 คะแนน หมายถึง ทำเป็นประจำ เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับการทำ
กิจกรรมนั้นเป็นประจำ หรือทำกิจกรรมนั้นเสมอ
หรือทำกิจกรรมนั้นทุกครั้ง
- 3 คะแนน หมายถึง ทำบ่อยครั้ง เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับการทำ
กิจกรรมนั้นบ่อย หรือทำกิจกรรมนั้นเกือบทุกครั้ง
- 2 คะแนน หมายถึง ทำนานๆ ครั้ง เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับการทำ
กิจกรรมนั้นนานๆ ครั้ง
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เคยทำ เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับการไม่เคยทำ
กิจกรรมนั้นเลย

ข้อคำถามที่มีความหมายในทางลบ

- 1 คะแนน หมายถึง ทำเป็นประจำ เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับการทำ
กิจกรรมนั้นเป็นประจำ หรือทำกิจกรรมนั้นเสมอ
หรือทำกิจกรรมนั้นทุกครั้ง
- 2 คะแนน หมายถึง ทำบ่อยครั้ง เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับการทำ
กิจกรรมนั้นบ่อย หรือทำกิจกรรมนั้นเกือบทุกครั้ง
- 3 คะแนน หมายถึง ทำนานๆ ครั้ง เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับการทำ
กิจกรรมนั้นนานๆ ครั้ง
- 4 คะแนน หมายถึง ไม่เคยทำ เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับการไม่เคยทำ
กิจกรรมนั้นเลย

ส่วนที่ 3 แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งเป็นแบบวัดที่ จวีวรรณ
แก้วพรหม (2530) สร้างขึ้นตามแนวคิดของ คอบบี้ (Cobb) และ เฮาส์

(House) ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับชนิดของการสนับสนุนทางสังคม 5 ด้าน ดังนี้

- | | |
|---|--------|
| ก. การตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์ | 10 ข้อ |
| ข. การตอบสนองความต้องการด้านการยอมรับ | |
| ชกชองและมีผู้เห็นคุณค่า | 8 ข้อ |
| ค. การตอบสนองในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม | 8 ข้อ |
| ง. การช่วยเหลือด้านข้อมูล ข่าวสาร | 5 ข้อ |
| จ. การช่วยเหลือด้านเงินทอง สิ่งของ แรงงาน | 7 ข้อ |

ลักษณะของแบบวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวกทั้งหมด จำนวน 38 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 4 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้ง หรือเป็นประจำ
- 3 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงเป็นส่วนใหญ่ เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นบ่อย
- 2 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงเล็กน้อย เมื่อข้อคำถามนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เป็นความจริงเลย เมื่อข้อคำถามนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเลย

ส่วนที่ 4 แบบวัดสุขภาพจิต ซึ่งเป็นแบบวัดที่ จวีวรรณ แก้วพรหม (2530) สร้างขึ้นตามแนวคิดของ สุภาพรรณ โคตรจรัส, สุวณีย์ เกียวกิ่งแก้ว และกองสุขภาพจิต ประกอบด้วยคำถามทั้งทางบวกและทางลบจำนวน 30 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวก 22 ข้อ คือข้อที่ 7-13 และข้อที่ 16-30 ส่วนข้อคำถามทางลบมี 8 ข้อคือข้อที่ 1-6 และข้อที่ 14-15 ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่มีความหมายในทางบวก

- 4 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้งหรือเป็นประจำ
- 3 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงเป็นส่วนมาก เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นบ่อย
- 2 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงเล็กน้อย เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เป็นความจริงเลย เมื่อข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเลย

ข้อความที่มีความหมายในทางลบ

- 1 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้งหรือเป็นประจำ
- 2 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงเป็นส่วนมาก เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นบ่อย
- 3 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงเล็กน้อย เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
- 4 คะแนน หมายถึง ไม่เป็นความจริงเลย เมื่อข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเลย

สำหรับการแบ่งระดับของการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุโดยส่วนรวมและรายด้าน มี 3 ระดับคือการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับต่ำ, ระดับปานกลาง และระดับสูง

การสนับสนุนทางสังคมโดยส่วนรวมและรายด้านมี 3 ระดับ คือ การสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำ, ระดับปานกลาง และระดับสูง

สุขภาพจิตแบ่งเป็น 3 ระดับคือสุขภาพจิตระดับไม่ดี, ระดับปานกลางและระดับดี

การแบ่งระดับมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 หาค่าพิสัยของการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ การสนับสนุนทางสังคมและสุขภาพจิต โดยคำนวณจากจำนวนข้อของแบบวัดทั้งชุดและให้คะแนนตามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ดังนี้

การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ

- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุด้านร่างกาย มีจำนวน 5 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 20 คะแนน
- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุด้านจิตใจ มีจำนวน 4 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 4 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 16 คะแนน
- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุด้านสังคม มีจำนวน 4 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 4 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 16 คะแนน
- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุด้านเศรษฐกิจ มีจำนวน 4 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 4 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 16 คะแนน
- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุโดยส่วนรวม มีจำนวน 17 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 17 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 68 คะแนน

การสนับสนุนทางสังคม

- การตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์ มีจำนวน 10 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 10 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 40 คะแนน
- การตอบสนองความต้องการด้านการได้รับการยอมรับ ยกย่องและมีผู้เห็นคุณค่า มีจำนวน 8 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 8 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 32 คะแนน
- การตอบสนองในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีจำนวน 8 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 8 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 32 คะแนน
- การช่วยเหลือด้านข้อมูล ข่าวสาร มีจำนวน 5 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 20 คะแนน
- การช่วยเหลือด้านเงินทอง สิ่งของ แรงงาน มีจำนวน 7 ข้อ
คะแนนต่ำสุด คือ 7 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 28 คะแนน

- การสนับสนุนทางสังคมโดยรวม มีจำนวน 38 ข้อ

คะแนนต่ำสุด คือ 38 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 152 คะแนน

- สุขภาพจิต มีจำนวน 30 ข้อ

คะแนนต่ำสุด คือ 30 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 120 คะแนน

ขั้นตอนที่ 2 แบ่งคะแนนเป็น 3 ช่วง ช่วงละเท่าๆ กันและกำหนดเกณฑ์ที่ลงความเห็นเกี่ยวกับระดับการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ ระดับการสนับสนุนทางสังคม และระดับสุขภาพจิต ดังนี้

การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ

- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุด้านร่างกาย (จำนวน 5 ข้อ)

5-10 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับต่ำ

11-15 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับ

ปานกลาง

16-20 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับสูง

- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุด้านจิตใจ (จำนวน 4 ข้อ)

4-8 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับต่ำ

9-12 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับ

ปานกลาง

13-16 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับสูง

- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุด้านสังคม (จำนวน 4 ข้อ)

4-8 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับต่ำ

9-12 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับ

ปานกลาง

13-16 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับสูง

- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุด้านเศรษฐกิจ (จำนวน 4 ข้อ)

4-8 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับต่ำ

9-12 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับ

ปานกลาง

13-16 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับสูง

- การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุโดยส่วนรวม (จำนวน 17 ข้อ)

17-34 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับต่ำ

35-51 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับ

ปานกลาง

52-68 คะแนน หมายถึง การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุระดับสูง

การสนับสนุนทางสังคม

- การตอบสนองความต้องการด้านการดำรงชีพ (จำนวน 10 ข้อ)

10-20 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำ

21-30 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับปานกลาง

31-40 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับสูง

- การตอบสนองความต้องการด้านการยอมรับ ยกย่องและมีผู้เห็นคุณค่า
(จำนวน 8 ข้อ)

8-16 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำ

17-24 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับปานกลาง

25-32 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับสูง

- การตอบสนองในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (จำนวน 8 ข้อ)

8-16 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำ

17-24 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับปานกลาง

25-32 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับสูง

- การช่วยเหลือด้านข้อมูล ข่าวสาร (จำนวน 5 ข้อ)

5-10 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำ

11-15 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับปานกลาง

16-20 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับสูง

- การช่วยเหลือด้านเงินทอง สิ่งของ แรงงาน (จำนวน 7 ข้อ)
 - 7-14 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำ
 - 15-21 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับปานกลาง
 - 22-28 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับสูง
- การสนับสนุนทางสังคมโดยรวม (จำนวน 38 ข้อ)
 - 38-72 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำ
 - 73-111 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับปานกลาง
 - 112-152 คะแนน หมายถึง การสนับสนุนทางสังคมระดับสูง
- สุขภาพจิต (จำนวน 30 ข้อ)
 - 30-60 คะแนน หมายถึง ระดับสุขภาพจิตไม่ดี
 - 61-90 คะแนน หมายถึง ระดับสุขภาพจิตปานกลาง
 - 91-120 คะแนน หมายถึง ระดับสุขภาพจิตดี

3.5 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

แบบวัดการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุที่ตามพวพรรณ แชนซ์ชัย (2536) สร้างขึ้นนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ การพยาบาลและผู้มีประสบการณ์ด้านผู้สูงอายุไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 7 ท่าน และผ่านการตรวจสอบความเที่ยง โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) กับข้าราชการบำนาญ จำนวน 10 คน ได้ค่าความเที่ยง 0.81

แบบวัดการสนับสนุนทางสังคมที่ จวีวรรณ แก้วพรหม (2530) สร้างขึ้นนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ การพยาบาลและผู้มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับภาวะจิตสังคมและสุขภาพจิตผู้สูงอายุไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 14 ท่าน ซึ่งมีความเห็นตรงกันร้อยละ 75 และผ่านการตรวจสอบความเที่ยง โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) กับผู้สูงอายุจำนวน 30 คน ได้ค่าความเที่ยง 0.92

แบบวัดสุขภาพจิตที่ฉวีวรรณ แก้วพรหม (2530) สร้างขึ้นนี้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ การพยาบาล และผู้มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับภาวะจิตสังคม และสุขภาพจิตผู้สูงอายุไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 14 ท่าน ซึ่งมีความเห็นตรงกันร้อยละ 75 และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) กับผู้สูงอายุจำนวน 30 คน ได้ค่าความเที่ยง 0.84 การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบวัดไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้เกษียณอายุที่มีลักษณะเดียวกับประชากรที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 คน นำคะแนนที่ได้จากการทดลองใช้แบบวัดมาหาความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ดังสูตรในภาคผนวก ก ได้ค่าความเที่ยงดังนี้

แบบวัดการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ	ได้ค่าความเที่ยง 0.87
แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม	ได้ค่าความเที่ยง 0.91
แบบวัดสุขภาพจิต	ได้ค่าความเที่ยง 0.95

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

3.6.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น และติดต่อหัวหน้าฝ่ายบุคคลของสถานที่ราชการ ที่ข้าราชการบำนาญเคยสังกัดอยู่ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล เกี่ยวกับที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้

3.6.2 ส่งแบบสอบถามจำนวน 130 ฉบับ ให้แก่กลุ่มตัวอย่างตามที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ โดยส่วนหน้าของแบบสอบถามมีหนังสือขอความร่วมมืออธิบายถึงวัตถุประสงค์การวิจัย

3.6.3 หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแล้ว ให้ส่งแบบสอบถามกลับไปยังผู้วิจัย โดยบรรจุในซองจดหมายผนึกแถมที่ผู้วิจัยจัดให้

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนตามความต้องการแล้ว นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำตอบ ให้คะแนนในแต่ละส่วนแล้วจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

3.7.1 ข้อมูลส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

3.7.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ การสนับสนุนทางสังคมและสุขภาพจิตของข้าราชการบำนาญ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.7.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ การสนับสนุนทางสังคมกับสุขภาพจิตของข้าราชการบำนาญ วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)